

POGLAVLJE 178 POSLEDNJI DAN U TABORU

ISUS je ovaj četvrtak, svoj posljednji dan na zemlji kao utjelovljeni božanski Sin, namjeravao provesti sa svojim apostolima i s nekolicinom privrženih i predanih učenika. Ovog predivnog jutra Učitelj ih je ubrzo nakon doručka poveo na osamljeno mjesto nedaleko od tabora, gdje ih je poučavao mnogim novim istinama. Iako je Isus toga dana održao i druga predavanja za vrijeme ranih večernjih sati, ovaj govor koji je održao poslijepodne, bio je oproštajni govor združenoj grupi apostola i izabranih učenika, i Židova i pogana. Bila su prisutna sva dvanaestorica osim Jude. Petar i nekolicina apostola su primijetili njegovu osudnost, i neki od njih su mislili da ga je Isus poslao u grad kako bi obavio neki posao, vjerojatno kako bi priredio sve detalje oko nadolazeće proslave Pashe. Juda se vratio u tabor tek sredinom podneva, nedugo prije nego što je Isus poveo dvanaestoricu u Jeruzalem kako bi blagovali Posljednju Večeru.

1. GOVOR O ODNOSU SINA I OCA, TE O DRŽAVLJANSTVU

Pedesetorici svojih vjernih sljedbenika Isus je pričao oko dva sata, te je odgovarao na mnoštvo pitanja o odnosu između nebeskog kraljevstva i kraljevstva ovog svijeta, o donosu Božjeg sina s državljanstvom u sekularnim vladama. Ovaj govor, zajedno s odgovorima na pitanja, mogu se sažeti i nanovo formulirati na modernom jeziku na slijedeći način:

Kraljevstva ovoga svijeta, s obzirom da su materijalna, često moraju kroz upotrebu nasilja sprovesti svoje zakone i održati red. U kraljevstvu nebeskom se iskreni vjernici nikad ne bi poslužili nasiljem. Kraljevstvo nebesko, s obzirom da je ono duhovno bratstvo sinova Božjih rođenih u duhu, može se objaviti samo kroz moć duha. Ovo različito postupanje upućuje na odnose između kraljevstva vjernika i kraljevstva svjetovnih vlada, i ne poništava pravo društvenih grupa vjernika da održavaju red u svojim narodima i upravljaju disciplinom buntovnih i bezvrijednih članova.

Nije neposljivo biti sinom u duhovnom kraljevstvu i državljaninom u svjetovnoj ili civilnoj vladi. Vjernikova je dužnost dati Cezaru ono što je Cezarovo, a Bogu ono što je Božje. Bilo kakvo nesuglasje ne može postojati između ova dva zahtijeva, s obzirom da je jedan materijalan a drugi duhovan, osim ako se Cezar ne bi drznuo prigrabiti isključiva prava Boga i zahtijevao da se duhovna vjernost i vrhovno obožavanje daju njemu. U takvom slučaju, obožavat ćete jedino Boga, dok ćete pokušavati prosvijetliti takve zavedene svjetovne vladare, i na taj ih način dovesti k priznavanju Oca na nebu. Nećete iskazivati duhovno obožavanje svjetovnim vladarima; niti ćete upotrebljavati nasilje sekularnih vlada, čiji vladari mogu ponekad vjerovati u rad na promicanju misije duhovnog kraljevstva.

To što ste sinovi u kraljevstvu, sa stajališta civilizacije koja napreduje, bi vam trebalo pomoći da postanete idealni građani ovoga svijeta, s obzirom da su bratstvi službenje temelji radosne vijesti o kraljevstvu. Poziv ljubavi duhovnog kraljevstva pokazat će se djelotvornim uništavateljem mržnje bezvrijednih građana sekularnih kraljevstva koji su se okrenuli ratu. Ali ovi sinovi koji su okrenuti materijalnom i koji žive u mraku, nikad neće znati za vaše duhovno svjetlo istine ukoliko im se ne približite s tim nesebičnim društvenim služenjem koje je prirodni rezultat plodova duha koji postoje u životnom iskustvu svakog individualnog vjernika.

Kao smrtni i materijalni ljudi, vi ste zaista građani sekularnih kraljevstava, i trebali bi ste biti dobri građani samim tim što ste postali nanovo rođeni duhovni sinovi nebeskog kraljevstva. S obzirom da ste sinovi nebeskog kraljevstva koji su prosvjetljeni vjerom i oslobođeni duhom, suočavate se s dvostrukom odgovornošću dužnosti prema Bogu, dok dobrovoljno preuzimate treću posvećenu obvezu: služenje bratstvu vjernika koji poznaju Boga.

Ne možete obožavati svoje sekularne vladare, i ne biste trebali upotrijebiti sekularnu moć u promicanju duhovnog kraljevstva; ali trebali biste ispoljavati pravednu službu punu ljubavi vjernicima i nevjernicima jednako. U evanđelju kraljevstva počiva moćan Duh Istine i uskoro ću izliti taj isti duh na svako tijelo. Plodovi duha, vaše iskreno služenje puno ljubavi, su snažan društveni pokretač uzdizanja ljudi koji su u tami. Taj Duh Istine postat će vaš oslonac.

Kada radite s civilnim vladarima koji su nevjernici, pokažite mudrost i oštroumnost. Kroz promišljenost se pokažite stručnjacima u izgladivanju mnogih nesuglasica i beznačajnih nesporazuma.

Na svaki mogući način – u svemu izuzev u svojoj duhovnoj odanosti vladarima svemira – pokušavajte živjeti u miru sa svim ljudima. Budite uvijek mudri poput zmija, ali bezopasni poput golubova.

Trebali bi ste postati sve bolji građani svjetovnih vlada time što ste postali prosvjetljeni sinovi kraljevstva; tako bi i vladari sekularnih vlada trebali postati sve bolji vladari u civilnim poslovima time što vjeruju u ovo evanđeljenebeskog kraljevstva. Nesebično služenje čovjeku i inteligentno obožavanje Boga bi trebalo svakog vjernika u kraljevstvo napraviti boljim građaninom svijeta, dok bi iskreno državljanstvo i iskreno predanje vlastitoj sekularnoj dužnosti trebalo pomoći takvom građaninu da se lakše odazove duhovnom pozivu da bude Božji sinu nebeskom kraljevstvu.

Tako dugo dok vladari sekularnih vlada teže tome da budu religiozni diktatori, vi koji vjerujete u ovo evanđelje možete očekivati samo nevolje, proganjanja i smrt. Ali će i svjetlo koje nosite svijetu, čak i način na koji ćete patiti i umirati za ovo evanđelje kraljevstva, samo po sebi na kraju prosvijetliti cijeli svijet i pomoći razdvajanju politike i religije. Ustrajno propovijedanje ovoga evanđelja kraljevstva jednoga će dana svim narodima donijeti novo i nevjerovatno oslobođenje, intelektualnu i religioznu slobodu.

Vi ćete rasti, a kraljevstvo će napredovati kroz nadolazeća proganjanja, koja će činiti oni koji mrze ovo evanđelje radosti i slobode. Ali, bit ćete u velikoj opasnosti u kasnijim vremenima, kada će većina ljudi pričati dobro o vjernicima u kraljevstvo, i kada će mnogi na visokim položajima naoko prihvatiti evanđelje nebeskog kraljevstva. Naučite biti vjerni kraljevstvu čak i u vremenima mira i blagostanja. Ne iskušavajte anđele koji vas nadgledaju da vas vode nemirnim putevima kako bi vam kroz disciplinu punu ljubavi sačuvali duše koje imaju tendenciju poći putem majmanjeg otpora.

Yapamtite da ste opunomoćeni da propovijedate ovo evanđelje kraljevstva—vrhovnu želju da se čini Očeva volja i vrhovnu radost koja roizlazi iz vjere da ćete postati Božji sinovi—i da ne smijete dopustiti da vam nešto odvrati predanost prema ovoj obvezi. Neka obilje vaše duhovne službe pune ljubavi, prosvjetljujuće duhovno zajedništvo i duhovna okrepa društvenog služenja unaprijede cijelo čovječanstvo; ali niti jedan od ovih čovjekoljubivih poslova, čak ni svi oni, ne bi smjeli zauzeti mjesto koje pripada navješćavanju evanđelja. Ove moćne službe su društveni nus-produkti još moćnijih i uzvišenijih službi i preobrazbi koje u srcu vjernika u kraljevstvo donose živući Duh Istine i osobnu spoznaju da vjera čovjeka rođenog od duha pruža sigurnost u živuću zajednicu s vječnim Bogom.

Ne smijete pokušavati objaviti istinu ili utemeljiti pravednost kroz civilne vladare ili kroz ozakonjenje svjetovnih zakona. Uvijek možete nastojati uvjeriti ljudske umove, ali ih nikad ne smijete prisiljavati. Ne smijete zaboraviti veliki zakon ljudskog poštenja koji sam vas učio u njegovom pozitivnom obliku: Sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima.

Kada vjernik u kraljevstvo treba služiti civilnoj vladi, neka vrši takvu službu kao sekularni državljanin takve vlade, iako bi takav vjernik u svojoj civilnoj službi trebao pokazati sve uobičajene značajke državljanstva unaprijedene duhovnim prosvjetljenjem koje je proizašlo iz oplemenjujuće veze smrtnikova uma s duhom vječnog Boga koji je u njemu. Ako se jedan nevjernik može osposobiti za višeg civilnog službenika, trebali biste se ozbiljno zapitati jesu li korišteni istine u vašem srcu presušili zbog nedostatka životnih voda duhovnog zajedništva združenog s društvenim služenjem. Svjesnost da smo Božja djeca trebala bi ubrzati cijelo životno služenje u svakom muškarcu, ženi i djetetu koji posjeduje takav moćni poticaj svih urođenih moći ljudske ličnosti.

Vi ne bi ste trebali biti poasivni mistici ili bezbojni isposnici; ne bi ste smjeli postati sanjari ili besciljni ljudi, lijeno vjerujući u izmišljenu Providnost koja će osigurati čak i stvari nužne za život. Yaista morate biti blagi dok radite s grešnim smrtnicima, morate biti strpljivi u saobraćanju s nezalicama onima koji vas provociraju; ali isto tako morate biti smioni u obrani pravednosti, moćni u objavi istine i agresivni u propovijedanju ovog evanđelja kraljevstva, čak i do krajeva zemlje.

Ovo evanđelje kraljevstva je živuća istina. rekao sam vam da je ono kao kvasac u tijestu, kao gorušičino zrno; i sada kažem da je ono poput sjemena živućeg postojanja koje se, iz generacije u generaciju, dok i dalje ostaje isto živuće sjeme, nepogrešivo razvija u nove objave i ugodno raste raste kroz nova prilagođavanja posebnim potrebama i uvjetima svake slijedeće generacije. Otkrivenje koje sam vam objavio je živuće otkrivenje, i želim da ono donese prikladne plodove u svakoj individui i u svakoj generaciji u skladu sa zakonima duhovnog rasta, napredovanja i prilagodivog razvoja. Iz generacije u generaciju ovo evanđelje mora pokazivati sve veću živuću snagu i duhovnu moć. Ne

smije se dozvoliti da ono postane tek sveto sjećanje, samo predaja o meni i vremenu u kojem sada živimo.

I ne zaboravite: Nikada nismo direktno napali osobe autoritet onih koji sjede u Mojsijevom prijestolju; mi smo im samo ponudili novo svjetlo, koje su oni takoodlučno odbili. Napali smo ih samo tako što smo obznaneli njihovu duhovnu neprivrženost istinama koje oni tvrde da uče i čuvaju. Sukobili smo se s ovim postavljenim vođama i priznatim vladarima samo kad su se oni direktno suprotstavili propovijedanju evanđelja o kraljevstvu sinovima čovječjim. Pa čak i sada, nismo mi ti koji napadaju, već to čine oni koji žele naše uništenje. Ne zaboravite da ste poslani da propovijedate samo dobre vijesti. Ne smijete napadati stari način; morate vješto postavljati kvasac nove istine usred starih vjerovanja. Neka Duh Istine radi svoj posao. Neka nesuglasica dođe samo kad van je nameću oni koji preziru istinu. Ali kada vas neki tvrdoglav nevjernik napadne, ne oklijevajte stati u energičnu obranu istine koja vas je spasila i posvetila.

Kroz sreće i nesreće života, uvijek volite jedni druge. Ne svađajte se s ljudima, čak ni nevjernicima. Budite milosrdni čak i prema onima koji vas podmuklo zlostavljaju. Pokažite se vjernim građanima, poštenim obrtnicima, susjedima vrijednima hvale, predanim rođacima, roditeljima punim razumijevanja i iskrenim vjernicima u bratstvo Očevog kraljevstva. I moj duh će biti nad vama, sada i do kraja svijeta.

Kada je Isus završio svoje učenje, bilo je skoro jedan sat, i odmah su otišli natrag u tabor, gdje su David i njegovi učenici imali pripremljen ručak.

2. NAKON POPODNEVNOG OBROKA

Tek je nekolicina Učiteljevih slušatelja bila sposobna shvatiti samo dio njegovog prijepodnevnog govora. Od svih koji su ga slušali, najviše su shvatili Grci. Čak su i jedanaestorica apostola bili zbunjeni s njegovim nagoviještajem budućeg političkog kraljevstva i uzastopnim generacijama vjernika u kraljevstvo. Isusovi najnapredniji sljedbenici nisu mogli pomiriti nadolazeći kraj njegove sekularne misije s ovim upućivanjima na nastavak buduće aktivnosti vezane uz evanđelje. Neki od tih židovskih vjernika počinjali su naslućivati da će se uskoro dogoditi najveća tragedija koja se ikad dogodila na zemlji, ali nisu mogli pomiriti takvu nadolazeću katastrofu bilo s Učiteljevim radosno ravnodušnim stavom, bilo s njegovim prijepodnevnom govorom, kada je iznova i iznova aludirao na buduće poslove nebeskog kraljevstva, koje će se nastavljati kroz beskrajna vremenska razdoblja i koje će obuhvaćati odnose s mnogim i uzastopnim sekularnim kraljevstvima.

Do podneva ovoga dana svi su apostoli i učenici saznali o naglom bijegu Lazara iz Betanije. Počeli su naslućivati nemilosrdnu namjeru židovskih vladara da unište Isusa i njegova učenja.

David Yabedejev je, kroz posao njegovih tajnih agenata u Jeruzalemu, bio u potpunosti obaviješten glede napretka namjere da se Isus uhiti i ubije. Ynao je sve o Judinoj ulozi u zavjeri, ali to svoje znanje nije nikad otkrio ni drugim apostolima, ni bilo kome od učenika. Nedugo nakon ručka, poveo je Isusa na stranu i, usudevši se, pitao ga zna li—ali nikad nije došao dalje sa svojim pitanjem. Učitelj ga je, podignuvši ruku, zaustavio govoreći: “Da, Davide, znam sve o tome, i znam da ti znaš, ali pazi da to nikome ne kažeš. Samo nemoj sumnjati u svojemu srcu da će na kraju Božja volja prevladati.”

Razgovor s Davidom bio je prekinut dolaskom glasnika iz Filadelfije, koji je donio vijest da je Abner čuo da Isusa namjeravaju ubiti i pitao hoće li on krenuti prema Jeruzalemu. Ovaj glasnik je požurio u Filadelfiju sa slijedećom porukom za Abnera: “Nastavi sa svojim poslom. Ako odem od tebe u tijelu, to će biti samo zato da bih se mogao vratiti u duhu. Neću te napustiti. Bit ću s tobom do kraja.”

Negdje u ovo vrijeme je Filip prišao Učitelju i upitao: “Učitelju, s obzirom da se blizivrijeme Pashe, gdje želiš da jedemo?” Kad je čuo Filipovo pitanje, Isus je odgovorio: “Idi i dovedi Petra i Ivana, i dat ću vam upute oko večere koju ćemo blagovati zajedno ove večeri. A što se tiče Pashe, o tome ćete razmišljati nakon večere.”

Kada je Juda čuo kako Isus priča s Filipom o ovim stvarima, približio se kako bi mogao čuti razgovor. Ali je David Yebedejev, koji je bio blizu, prišao i poveo razgovor s Judom, dok su Filip, Petar i Ivan otišli na stranu kako bi pričali s Učiteljem.

Isus im je rekao: "Podite odmah u Jeruzalem i kada uđete kroz vrata, srest ćete čovjeka koji nosi vrč s vodom. Obratit će vam se i onda ćete ga slijediti. Kada vas uvede u određenu kuću, uđite za njim i upitajte gospodara te kuće, "Gdje je gostinjska soba u kojoj Učitelj treba blagovati večeru sa svojim apostolima?" I kada ga tako upitate, on će vam pokazati veliku gornju sobu namještenu i premnu za nas."

Kada su apostoli došli do grada, sreli su čovjeka s krčagom vode blizu ulaza i pratili su ga do kuće Ivana Marka, gdje ih je dočekao mladićev otac i pokazao im gornju sobu spremljenu za večernji obrok.

Sve je ovo bila posljedica sporazuma između Učitelja i Ivana Marka za vrijeme poslijepodneva prijašnjeg dana dok su bili sami u brdima. Isus je želio biti siguran da će zadnji obrok s apostolima biti neometan i vjerujući da bi Juda, u slučaju da unaprijed zna za njihovo mjesto sastanka, sreo s njegovim neprijateljima da ga uhite, uredio je ovaj tajni dogovor s Ivanom Markom. Na ovaj način Juda nije saznao za mjesto sastanka sve dok kasnije tamo nije došao zajedno s Isusom i ostalim apostolima.

David Yabedejev je morao utanačiti mnogo poslova s Judom, tako da nije bilo teško spriječiti ga da prati Petra, Ivana i Filipa, što je on jako želio učiniti. Kada je Juda dao Davidu određenu količinu novca za hranu, David mu je rekao: "Juda, zar ne bi bilo dobro, s obzirom na okolnosti, da me opskrbiš s nešto novca unaprijed?" Nakon što je Juda na trenutak promislio, rekao je: "Da Davide, mislim da bi to bilo mudro. Yapravo, s obzirom na nemirno stanje u Jeruzalemu, mislim da bi za mene bilo najbolje da ti predam sav novac. Kuju zavjeru protiv Učitelja, i u slučaju da se nešto meni dogodi, ti nećeš biti upleten."

I tako je David primio svu apostolsku gotovinu i priznanice za sav sačuvani novac. Ya ovaj posao apostoli nisu saznali sve do večeri slijedećeg dana.

Bilo je oko pola pet kada su se trojica apostola vratila i obavijestila Isusa da je sve spremno za večeru. Učitelj se odmah pripremio da odvede svoju dvanaesticu apostola na put prema Betaniji i dalje k Jeruzalemu. I ovo je bilo njegovo posljednje putovanje sa dvanaesticom.

3. NA PUTU K VEČERI

Želieći izbjeći svjetinu koja je putovala kedronskom dolinom između getsemanijskog parka i Jeruzalema, Isus i dvanaestorica su pošli zapadnim obronkom Maslinske gore prema cesti koja vodi iz Betanije prema gradu. Dok su se približavali mjestu gdje je Isus proveo prijašnju večer govoreći o uništenju Jeruzalema, nesvjesno su zastali i u tišini promatrali grad ispod njih. Kako su malo uranili i kako Isus nije htio proći kroz grad prije zalaska sunca, rekao je svojim suradnicima:

"Sjednite i odmorite se da vam kažem o onome što će se uskoro dogoditi. Sve ove godine sam živio s vama kao s braćom, učio sam vas istini o nebeskom kraljevstvu i otkrio sam vam njegove tajne. I moj Otac je zaista učinio prekrasne stvari vezane uz moju misiju na zemlji. Bili ste svjedocima i sudionicima svega ovoga i iskusili ste što znači surađivati s Bogom. I bit ćete svjedocima da sam vas nekoliko puta upozorio kako se uskoro moram vratiti poslu koji mi je Otac dao; otvoreno sam vam rekao da vas moram ostaviti u svijetu da nastavite posao vezan uz kraljevstvo. Iz ovoga razloga sam vas poslao odvojeno u kafaraumska brda. Iskustvo koje ste proživjeli sa mnom morate sada biti spremni dijeliti s drugima. Kao što je Otac poslao mene na ovaj svijet, tako i ja šaljem vas da me predstavite i završite posao koji sam započeo.

"S tugom pogledajte na ovaj grad jer ste čuli moje riječi o kraju Jeruzalema. Unaprijed sam vas upozorio da ne biste stradali u njegovu uništenju i tako otežali objavu evanđelja o kraljevstvu. Isto tako vas i upozoravam da pazite kako se ne bi nepotrebno izložili pogibelji kada dođu po Sina Čovječjeg. Ja moram ići, ali vi morate biti svjedocima ovoga evanđelja nakon što ja odem, jednako kao što sam i Lazara uputio da pobjegne od ljudske srdžbe kako bi živio i obznanio Božju slavu. Ako je moj odlazak volja Očeva, ništa što učinite neće osujetiti božansku zamisao. Pazite se kako ne bi i

vas ubili. Neka vaše duše budu smione u obrani evanđelja duhovnom moći, ali ne zavaravajte se nekakvim glupim pokušajem obrane Sina Čovječjeg. Meni ne treba nikakva obrana sa strane čovjeka; nebeske vojske su sada blizuć ali ja moram raditi volju moga Oca na nebu i zato se moramo podvrgi onome što će nas uskoro zateći.

“Kada budete svjedočili uništenje ovoga grada, ne zaboravite da ste već ušli u vječan život beskrajnog služenja u progresivnom nebeskom kraljevstvu, čak i u nebu nad nebesima. Trebate znati da je u svemira moga Oca mnogo stanova i da djecu svjetla tamo očekuje otkrivenje gradova čiji je graditelj Bog i svjetova čija je životna navika pravednost i veselje u istini. Donio sam vam ovdje na zemlju nebesko kraljevstvo ali kažem vam da ćete se svi vi koji kroz vjeru udete u njega i ostanete ondje zahvaljujući živućem služenju istini, sigurno uspinjati svjetovima na visini i sjediti sa mnom u duhovnom kraljevstvu našeg Oca. Ali prvo se morate pripremiti i upotpuniti posao koji ste započeli sa mnom. Morate prvo proći kroz mnoge nevolje i patnje—a ove kušnje su čak i sada pred nama—i kada završite svoj posao na zemlji, doći ćete, na moju radost, k meni, kao što sam i ja završio svoj posao koji mi je Otac povjerio i uskoro se moram vratiti u njegvo naručje.”

Kada je završio, Učitelj je ustao i svi su ga pratili niz Maslinsku goru i u grad. Nitko od apostola, osim trojice, nije znao kamo idu dok su se kretali uskim ulicama u nadolazećoj tmini. mase su ih gurale ali ih nitko nije prepoznao niti je itko znao da je Sin Božji prolazio putem do zadnjeg smrtnog sastanka sa svojim izabranim poslanicima kraljevstva. I nitko od apostola nije znao da je jedan od njih već učesnik u zavjeri protiv Učitelja, namjeravajući izdati ga njegovim neprijateljima.

Ivan Marko ih je pratio cijelim putem do grada i kad su ušli kroz vrata, požurio je drugom ulicom kako bi ih, kada dođu, dočekao u kući svoga oca.